

Resolució 722/2020, de 3 de desembre**Número d'expedient de la reclamació:** 350/2020**Administració reclamada:** Inspecció de Treball de Barcelona**Informació reclamada:** Expedient instat per una denúncia de la persona reclamant.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: El cert és que, encara que la persona reclamant no tingués directament emparat i reconegut el dret d'accés i còpia a l'expedient de la fase d'investigació derivat de l'Ordre de Servei 8/0003974/19 com a persona denunciant, conforme a la LOSITS, l'esmentada norma tampoc no ho prohibeix ni impedeix que es pugui i s'hagi de considerar si la petició d'accés a aquest expedient, estant ja tancat i finalitzada la fase d'investigació, pot ser estimable per aplicació del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG. Igualment, s'ha de descartar que els preceptes de la LOSITS invocats en la resposta desestimatòria de la ITB, constitueixin un règim jurídic propi al què sotmetre les sol·licituds d'accés als expedients de la ITB que desplaçi o faci inaplicable el règim jurídic general d'accés a la informació pública de l'LTAIPBG, en no constituir una regulació completa del règim d'accés que pugui considerar-se com alternatiu al de l'LTAIPBG, ni establir la LOSITS una regulació que resulti irreconciliable amb l'LTAIPBG, que ja preveu que la confidencialitat o el caràcter reservat de la informació puguin actuar com a límit eventualment aplicable a l'accés a la informació. Aquest va ser el criteri sostingut per aquesta Comissió en precedents similars (Resolució 250/2018, de 14 de setembre, i Resolució 73/2019, de 8 de febrer), que ha estat plenament validat per la doctrina jurisprudencial establerta en la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1565/2020 (recurs de cassació núm. 4614/2019), en el seu fonament jurídic quart. D'acord amb aquesta doctrina jurisprudencial, les previsions de la LOSITS en relació amb la condició de persona interessada en el procediment sancionador, així com del règim d'accés a l'expedient durant la investigació, no tenen l'entitat jurídica suficient per ser considerades un règim especial d'accés que desplaçi a l'LTAIPBG, i per tant, no n'hi ha prou amb què l'accés no estigui autoritzat a la LOSITS per desestimar la sol·licitud i la reclamació, que s'haurà d'enjudiciar de conformitat amb el règim general d'accés de l'LTAIPBG, que no exigeix la condició de persona interessada, i sense perjudici de ponderar la confidencialitat de la investigació de la ITB, si escau, com a límit a l'accés. Pel que fa al deure de sigil, s'ha de tenir en compte que no té caràcter absolut; el mateix precepte preveu casos de col·laboració amb altres administracions o amb els tribunals, i, en tot cas, la seva previsió no pot actuar com a base legal per excloure tota la informació, de la Inspecció de Treball de l'abast del dret d'accés, sinó que la seva aplicació com a límit a l'accés ha de resultar de la ponderació, motivació i justificació del dany que deriva en cada cas de l'accés, atenent les circumstàncies del cas. La STS 1565/2020 determina al respecte, en el seu fonament jurídic tercer, el següent: "La CNMV sostiene en su recurso que la información solicitada es confidencial por estar protegida de forma genérica por el secreto profesional, pero sin razonar de forma suficiente en qué medida las resoluciones interesadas, una vez excluidos los datos confidenciales, debían permanecer con este carácter, siendo insuficiente por lo ya dicho la existencia de un régimen específico contemplado en la LMV. La Ley permite la posibilidad de calificar cierta información o datos como confidenciales y establecer ciertos límites a la información solicitada, pero lo que no es aceptable es afirmar que toda información relacionada con la materia, debe ser excluida del ámbito de la Ley 19/2013, ni afirmar de forma genérica que la revelación de datos económicos de las empresas puede condicionar directamente la posición en el mercado frente a sus competidores. La circunstancia de la valoración del Banco Popular por el FROB en un euro que pone de manifiesto la imposibilidad

de causar un perjuicio económico a dicha entidad, sin que tampoco se acredite por la CNMV en qué manera se puede perjudicar la buena marcha de las tareas de inspección y supervisión que le corresponden al supervisor pues nada se concreta en este extremo.”

De l'exposat es desprèn que el secret professional no es pot oposar de manera universal ni absoluta al dret d'accés, ni pot justificar l'exclusió de tota la informació de la ITB, sinó que, com qualsevol altre límit, s'haurà d'aplicar amb proporcionalitat i atenent la finalitat i l'objecte de protecció, de manera que només en la mesura en què resulti justificat i adequat a les circumstàncies del cas i als drets que concorrin, podrà legitimar que es restringeixi un dret d'accés que el legislador projecta sobre tota la informació pública en poder dels subjectes obligats per l'LTAIPBG, i la ITB n'és un d'ells. No havent-se justificat per la ITB un perjudici concret en la seva activitat inspectora derivat de l'accés a la informació que es reclama, ni havent-se invocat tampoc que aparegui en la informació declaracions de terceres persones que hagin testificat sota l'expectativa de confidencialitat i que puguin veure's perjudicades a la seva feina o patir represàlies si es coneix el seu testimoni per la reclamant, la ponderació se centrarà en la ponderació del dret d'accés amb el dret a la protecció de dades personals de tercers que apareguin en la informació, considerant que la persona reclamant ha especificat que l'accés serveix al dret de defensa i a la finalitat de comprovar que no existeix un error material en l'apreciació dels fets o en l'aplicació del dret que hagi portat a la decisió de no iniciar acta d'infracció contra l'empresa que ella havia denunciat per discriminació salarial.

Paraules clau: Generalitat. Inspecció de Treball. Persona interessada. Expedient. Denúncia. Discriminació. Retribucions. Reclamació contra desestimació. Límits. Confidencialitat del procediment. Investigació de delictes. Informació reservada. Secret professional. Dades personals. Mediació sense acord.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 23 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 350/2020, presentada en representació d'una persona que invoca la seva condició d'interessada i denunciant, contra la Inspecció de Treball de Barcelona (ITB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de juny de 2020 la persona reclamant presenta un escrit a la ITB mitjançant el qual assenyala que hauria presentat una denúncia contra l'empresa on treballa per discriminació salarial i per raó de gènere, i manifesta la seva estranyesa pel fet que la Inspecció hauria indicat no haver trobat evidència de la discriminació denunciada, malgrat que n'hauria aportat proves documentals i la declaració d'un testimoni. I sol·licita accés i còpia de l'expedient (número 8/0003974/19) invocant el seu interès per conèixer com els inspectors van arribar a resoldre desestimant la seva denúncia a fi de comprovar si es va produir un error en la valoració dels fets, o es va dictar la resolució amb prevaricació, ates que “la falta de raonament i fonament en Dret, motivació, sumat a la incoherència de les

conclusions a les què van arribar els inspectors per a la meva denúncia, ha ocasionat un agreujament de la lesió al dret a la no-discriminació que ja estava sent vulnerat.”

3. La Reclamació presentada el 23 de juliol de 2020 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud. Fonamenta la Reclamació en diverses consideracions de fet i de dret, en les què aprofundeix amb detall en els arguments de la sol·licitud, especialment les que acreditarien la discriminació denunciada. Assenyala documents concrets als quals considera especialment important tenir-hi accés, especialment indica que “la informació documental aportada per l'empresa per qualsevol de les vies comentades a l'informe, és la documentació que m'és d'interès conèixer. Existeixen nòmines i contractes de treball dels meus altres dos excompanys de feina a Fabricacions de Líquids que no em són rellevants conèixer ja que no concorren les condicions de treball per a retribuir-los el *plus Turnicidad*, a més que sé perfectament que mai l'han percebut. Aquestes dues persones tampoc van ser entrevistades pels inspectors. Sí que és rellevant conèixer l'explicació detallada i justificació dels plusos percebuts pels treballadors de Fabricacions de Líquids que van demanar els inspectors i va remetre l'empresa per constatar què van argumentar per pagar-li el *plus Turnicidad* al Sr. XXXX o si van ocultar aquesta retribució dels seus emoluments reflectida als seus rebuts de nòmines. A la documentació que conforma l'expedient sol·licitat i pugui ser susceptible de contenir dades personals protegides per la legislació vigent, potser, n'hi hauria prou amb aplicar l'anonimització de les dades ja que no revesteix risc per a la identitat de testimonis, només va testificar el Sr. XXXXX, ni compromet la investigació ja que està finalitzada ni un altre motiu que suposi trencament a la normativa de la Inspecció de Treball.”
4. El 28 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a la ITB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà a la Inspecció en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
5. El 31 de juliol de 2020 la GAIP rep l'Informe de la ITB, que indica que amb data 29 de juliol de 2020 hauria contestat la sol·licitud indicada en l'antecedent 2, pel què considera satisfet l'objecte d'aquest procediment, i fa constar que el termini per atendre la sol·licitud no hauria transcorregut en el moment de formalitzar la reclamació, ja que, en no fixar la normativa sectorial un termini determinat, resulta aplicable el termini general de tres mesos establert per l'article 21.3 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú de les administracions públiques. Seguidament, qüestiona la legitimació activa de qui formalitza la reclamació actuant en representació de la reclamant. Adjunta, igualment, una relació de

diverses actuacions fetes per la persona reclamant i pel seu representant en aquest procediment davant de la ITB -entre les quals, la que dona lloc a aquesta reclamació-, i aporta còpia de la resposta donada a la sol·licitud objecte de reclamació, la qual desestima l'accés a l'expedient amb base a les previsions de la legislació sectorial, Reial Decret 928/1998, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions de l'Ordre Social, que preveu al seu article 20.4 que la persona denunciant (com ho era la persona aquí reclamant) només tenia dret a ser informada dels fets constatats i de les mesures adoptades en l'actuació inspectora, la qual cosa ja li va ser notificada amb data 2 d'octubre de 2019, i que, d'acord amb l'article 20.4 de la Llei 23/2015, no tenia la condició de persona interessada en aquest expedient per ser-ne la denunciant, ja que es tractava d'una fase d'investigació, i no d'un expedient sancionador, això sense perjudici de què, si interposava demanda davant de la jurisdicció social, la Inspecció col·laboraria amb el tribunal remetent-li la documentació que ell li requerís.

6. El 3 d'agost de 2020 la GAIP trasllada l'informe de la ITB a la persona reclamant, per al seu coneixement i convoca a les parts a una sessió de mediació prevista pel dia 19 d'agost, a les 12h.
7. El dia 19 d'agost de 2020 se celebra la mediació, que finalitza sense acord entre les parts.
8. En la mateixa data, la persona reclamant presenta un escrit davant de la GAIP mitjançant el qual demana "que es tingui per desestimada, renunciada i/o exclosa de l'esmentada sol·licitud tot el que faci referència a que se'm facilitin còpies dels següents documents que formen part de l'expedient N°:8/0003974/19: còpies dels contractes de treball i de les nòmines del Sr. XXX i la Sra. XXX que va remetre l'empresa denunciada en consideració al requeriment dels inspectors actuants, per no ser documentació rellevant ni aportar cap informació d'interès a la meva indagació, ni del Sr. XXX, perquè actuant com el meu representant, ha posat a la meva disposició tota la documentació necessària".
9. El dia 20 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta alegacions davant la Comissió, en relació amb l'informe de la ITB. En l'escrit, la persona reclamant rebutja els arguments jurídics emprats per la ITB al seu informe per justificar el termini de resolució, la seva legitimitat per actuar com a representant de la reclamant, i per fonamentar la desestimació de la resolució. En aquest sentit, argumenta que l'article 20.4 de la Llei 23/2015 citat per la ITB estableix que "*el denunciant no podrà al·legar la consideració d'interessat a cap efecte en la fase d'investigació, però que l'expedient l'accés al qual es pretén accedir està tancat des de setembre de 2019*" i admetent que es planteja de forma aliena a aquest procediment i al pronunciament d'aquesta Comissió, posa de manifest que

va formular una queixa davant del Conseller de Treball per tenir indicis discriminatoris en l'aplicació de la normativa legal vigent en detriment dels treballadors d'origen estrangers.

10. El 27 d'agost de 2020 la persona reclamant demana a la GAIP que el text de la resolució li sigui notificat en castellà.
11. El dia 25 de setembre de 2020 la GAIP sol·licita a la ITB que, en un termini de 5 dies, li remeti una còpia de l'expedient que és objecte de la Reclamació, així com un índex que contingui una relació de la documentació que integra l'expedient, i la identificació de les terceres persones que podrien veure's afectades per l'accés reclamat. Així mateix, la Comissió informa a la ITB que adoptarà les mesures necessàries per assegurar la reserva d'aquesta informació durant la tramitació del procediment, de conformitat amb l'article 33.6 RGAIP.
12. L'1 d'octubre de 2020 l'Administració reclamada sol·licita una ampliació del termini per enviar l'expedient de referència.
13. El 5 d'octubre de 2020 des de la Comissió s'informa a la ITB que el termini per a lliurar l'expedient queda ampliat en 7 dies més.
14. El 14 d'octubre de 2020 té entrada davant de la GAIP la còpia de l'expedient sol·licitat i un índex que indica la documentació que integra l'expedient.
15. El 23 d'octubre de 2020, atès que l'expedient conté dades personals diferents d'aquelles a les què la persona reclamant en va fer renúncia expressa, la GAIP sol·licita, d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG, a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que informi si l'accés a aquesta informació resulta adequat a la normativa de protecció de dades personals, i li remet l'expedient amb l'avertiment del seu caràcter confidencial i deure de reserva. Seguidament, informa les parts de la suspensió del termini derivat d'aquesta petició.
16. El 13 de novembre de 2020 té entrada a la Comissió l'informe de l'APDCAT que conclou: "La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a l'expedient de la Inspecció de Treball com a conseqüència d'una denúncia seva, incloent les seves pròpies dades personals i la identitat de les persones que haurien intervingut com a testimonis o que hagin intervingut en exercici de les seves funcions en la tramitació de l'expedient, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació.
Caldria limitar l'accés a altra informació de terceres persones que pugui constar a l'expedient sol·licitat, com els contractes de treball, rebuts de salaris, horaris i torns, aportats per l'empresa, així com altres dades identificatives de les persones que hagin prestat declaració davant de la Inspecció de Treball (DNI, domicili, etc.), la informació

sobre terceres persones que aquestes hagin revelat en les seves declaracions i la documentació que hagin aportat que no tingui una relació directa amb l'objecte de l'expedient.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública dirigida a un subjecte obligat per l'LTAIPBG (article 3).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei.”* Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha*

d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

2. Sobre el procediment de mediació i la manca d'acord de les parts

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la sessió de mediació el dia 19 d'agost sense que s'assolís l'acord de les parts, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació.

3. Sobre l'objecte de la reclamació i el règim jurídic aplicable

En primer lloc, s'ha d'aclarir que, atès que la sol·licitud de la qual aquest procediment de reclamació en porta causa es concreta en l'accés a l'expedient derivat de l'Ordre de Servei 8/0003974/19, promogut per la representada i reclamant, no resulta pertinent la valoració de qualsevol altra informació ni la consideració d'altres denúncies, queixes o actuacions de qui aquí actua com a representant de la reclamant i allà en nom propi, per ser alienes a aquest

procediment i, per tant, a aquesta Resolució. L'esmentat expedient reclamat s'inicia arran de la denúncia de la persona reclamant per discriminació en matèria retributiva, i finalitza, després de l'actuació inspectora de la ITB, sense inici d'expedient sancionador cap a l'empresa en concloure els inspectors actuants que no es constata que la persona reclamant pateixi discriminació retributiva, si bé es requereix a l'empresa que realitzi el registre de valors mitjans de salaris.

La sol·licitud es va realitzar invocant la condició de persona interessada en el procediment i a l'empara dels articles 53.1.a en relació amb el 4.1.s de la Llei 30/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), i subsidiàriament, invocant com a empara jurídica de la petició d'accés l'article 18.1 LTAIPBG. La ITB respon indicant que la persona denunciant no té la consideració de persona interessada en l'esmentat expedient, per expressa previsió de la normativa sectorial que regula aquest procediment: article 20.4 de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, Ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social (LOSITS). Aquest precepte assenyala, efectivament, que: "4. (...) El denunciant no pot al·legar la consideració d'interessat a cap efecte en la fase d'investigació, si bé té dret a ser informat de l'estat de tramitació de la seva denúncia, així com dels fets que s'hagin constatat i de les mesures adoptades en aquest sentit únicament quan el resultat de la investigació afecti als seus drets individuals o col·lectius reconeguts per la normativa corresponent a l'àmbit de la funció inspectora". Aquesta comunicació del resultat de la inspecció a que obliga aquest precepte ja s'hauria notificat a la persona denunciant amb data 2 d'octubre de 2019, per la qual cosa, al·lega la ITB, el dret de la persona reclamant, com a denunciant, a la informació relativa a l'expedient derivat de l'Ordre de Servei 8/0003974/19 s'hauria satisfet i esgotat, d'acord amb la previsió legal sectorial, amb l'informe que ja li hauria estat tramès.

Al·lega, igualment, la ITB que, contra allò que s'indica a l'escrit de reclamació, no hauria incomplert el termini de resposta a la sol·licitud, ja que, en no preveure la LOSITS un termini específic, resultaria d'aplicació el termini general de tres mesos previst en la legislació procedimental, concretament a l'article 21.3 LPAPAC. Encara que expressament la ITB no deriva de l'esmentada al·legació la petició que la reclamació sigui inadmesa a tràmit, per prematura, projecta un dubte sobre l'admissibilitat i sobre quin és el règim jurídic aplicable, que seguidament es valorarà.

En primer lloc, i quant al termini legal aplicable a la resolució de la sol·licitud, l'al·legació de la ITB sobre la procedència d'aplicar la previsió de l'article 21.3 LPAPAC queda desvirtuada pel fet que, procedimentalment, no ha complert allò previst en l'esmentat precepte regulador de l'obligació de les administracions de dictar resolució expressa, ja que, d'una banda, la carta de resposta a la sol·licitud no revesteix tal forma de resolució, ni indica les vies de recurs contra

ella, com seria exigible, i d'altra banda, la ITB va incomplir l'obligació d'informar a la reclamant, dins dels deu dies següents a la recepció de la sol·licitud, que s'aplicaria tal termini general de tres mesos per a la resolució dels procediments i per a la notificació dels actes que els finalitzin, o per entendre que es produeix silenci i els seus efectes, en lloc del termini d'un mes establert en la normativa jurídica invocada per la reclamant, per la qual cosa no es pot penalitzar amb la inadmissibilitat l'acció de la reclamant en reclamació de la sol·licitud transcorregut un mes des de la seva interposició.

En segon lloc, i pel que fa al règim jurídic aplicable, s'ha de recordar que l'LTAIPBG dissenya un procediment d'accés a la informació pública (i ningú no discuteix que l'expedient objecte de reclamació ho és, ja que és informació elaborada per l'administració en l'exercici de les seves funcions inspectores, article 2.b LTAIPBG) de caràcter antiformalista, no condicionat a la concurrència d'un interès legítim en l'accés, ni a la invocació de la fonamentació jurídica del dret (article 18.2 LTAIPBG), del què se'n deriva que no resulta exigible per a l'admissió de la sol·licitud d'informació, i d'aquesta reclamació, ni la condició jurídica de la reclamant com a persona interessada en l'expedient l'accés al qual es reclama, – que la LOSITS no li reconeixeria en no haver-se iniciat arran de la denúncia un procediment sancionador–, ni tampoc la correcta invocació de la norma legal d'empara del dret d'accés, que no seria l'article 53.1.a LPACAP invocat, fins i tot si tingués la condició jurídica d'interessada, ja que es demana l'accés a un expedient tancat d'un procediment d'investigació ja finalitzat en el moment de formalitzar-se la sol·licitud.

D'altra banda, i encara que, com s'ha vist, no resultaria exigible la invocació específica de la normativa de transparència per a l'admissibilitat de la sol·licitud, el cert és que la reclamant sí que invoca l'article 18 LTAIPBG amb caràcter subsidiari per fonamentar el seu dret d'accés, la qual cosa obligaria a la ITB a haver considerat i haver-se pronunciat, també, sobre la sol·licitud d'accés d'acord amb aquest règim jurídic, considerant que se sol·licitava l'accés a un expedient quan ja havia finalitzat la fase d'investigació a la qual es refereix i aplica l'article 20.4 LOSITS (“el denunciante no pot al·legar la consideració d'interessat a cap efecte en la fase d'investigació”).

El cert és que, encara que la persona reclamant no tingués directament emparat i reconegut el dret d'accés i còpia a l'expedient de la fase d'investigació derivat de l'Ordre de Servei 8/0003974/19 com a persona denunciante, conforme a la LOSITS, l'esmentada norma tampoc no ho prohibeix ni impedeix que es pugui i s'hagi de considerar si la petició d'accés a aquest expedient, estant ja tancat i finalitzada la fase d'investigació, pot ser estimable per aplicació del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG. Igualment, s'ha de descartar que els preceptes de la LOSITS invocats en la resposta desestimatòria de l'ITB, constitueixin un règim jurídic propi al qual sotmetre les sol·licituds d'accés als expedients de la ITB que desplaci o faci

inaplicable el règim jurídic general d'accés a la informació pública de l'LTAIPBG, en no constituir una regulació completa del règim d'accés que pugui considerar-se com alternatiu al de l'LTAIPBG, ni establir la LOSITS una regulació que resulti irreconciliable amb l'LTAIPBG, que ja preveu que la confidencialitat o el caràcter reservat de la informació puguin actuar com a límit eventualment aplicable a l'accés a la informació.

Aquest va ser el criteri sostingut per aquesta Comissió en precedents similars (Resolució 250/2018, de 14 de setembre, i Resolució 73/2019, de 8 de febrer), que ha estat plenament validat per la doctrina jurisprudencial establerta en la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1565/2020 (recurs de cassació núm. 4614/2019), en el seu fonament jurídic quart: *“En respuesta a la cuestión que presenta interés casacional objetivo, debe afirmarse que las previsiones contenidas en la Ley 19/2013, de Transparencia y Buen Gobierno, por lo que respecta al régimen jurídico previsto para al acceso a la información pública, sus límites y el procedimiento que ha de seguirse, tan solo quedan desplazadas, actuando en este caso como supletoria, cuando otra norma legal haya dispuesto un régimen jurídico propio y específico de acceso a la información en un ámbito determinado, tal y como establece la Disposición Adicional Primera apartado segundo de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre. Ello exige que otra norma de rango legal incluya un régimen propio y específico que permita entender que nos encontramos ante una regulación alternativa por las especialidades que existen en un ámbito o materia determinada, creando una regulación autónoma respecto de los sujetos legitimados y/o el contenido y límites de la información que puede proporcionarse.*

La Ley del Mercado de Valores, contiene una regulación sobre la confidencialidad de ciertas informaciones y otros aspectos, pero no contiene un régimen específico y alternativo que desplace el régimen general de acceso a la información contenido en la Ley 19/2013, ni limita o condiciona el acceso a la información en materias en las que no se encuentren protegidas por la confidencialidad.”

D'acord amb aquesta doctrina jurisprudencial, les previsions de la LOSITS en relació amb la condició de persona interessada en el procediment sancionador, així com del règim d'accés a l'expedient durant la investigació, no tenen l'entitat jurídica suficient per ser considerades un règim especial d'accés que desplaci a l'LTAIPBG, i per tant, no n'hi haurà prou amb què l'accés no estigui autoritzat a la LOSITS per desestimar la sol·licitud i la reclamació, que s'haurà d'enjudiciar de conformitat amb el règim general d'accés de l'LTAIPBG, que no exigeix la condició de persona interessada, i sens perjudici de ponderar la confidencialitat de la investigació de la ITB, si escau, com a límit a l'accés.

4. *Sobre la confidencialitat del procediment, la protecció de la investigació, el caràcter reservat de la informació i el secret professional, com a límits a l'accés a l'expedient reclamat*

Un cop establert que l'accés que es reclama està sotmès al règim jurídic general de l'LTAIPBG, s'ha d'avaluar ara si apliquen al cas els límits legalment previstos per l'LTAIPBG, entenent, en tot cas, que el catàleg de límits establert a l'article 21 LTAIPBG no constitueix un llistat de matèries excloses automàticament i per llei de l'accés, sinó una relació d'interessos jurídics la protecció dels quals "pot" (o no) limitar, parcial o totalment, l'accés; que s'han d'aplicar restrictivament, només en la mesura en la que sigui necessari per protegir-los (article 20.2 LTAIPBG), i de forma proporcional a l'objecte i a la finalitat de la protecció (article 22.1 LTAIPBG). I per a determinar-ho, l'LTAIPBG requereix una anàlisi casuística i individualitzada del dany o perjudici que l'accés infligiria, directament i efectivament, en aquests béns jurídics, juntament amb la ponderació d'altres drets o interessos privats que concorrin (de la persona sol·licitant o de tercers afectats) i de l'interès públic existent en què la informació sigui accessible, des del punt de vista de la finalitat de la transparència.

La confidencialitat del procediment d'investigació de les denúncies per part de la ITB ha d'estar prevista, per encaixar en el supòsit de l'article 21.1.c LTAIPBG, en norma de rang legal, per la qual cosa –al marge d'altres consideracions i atenent només el rang normatiu– no podria fonamentar-se l'aplicació d'aquest límit en la previsió de l'article 17 del Reial Decret 928/1998, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions de l'Ordre Social i per als expedients liquidadors de les quotes de la Seguretat Social, i només trobaria base jurídica, indirecta i "a sensu contrari", en la previsió de l'article 20.4 LOSITS, que disposa que si, concloua la investigació, es procedís a la incoació de procediment sancionador, la persona denunciant podria tenir aleshores l'estatus jurídic de persona interessada, del qual el dret d'accés a l'expedient en seria una conseqüència derivada.

L'article 21.1.b LTAIPBG preveu, igualment, que l'accés a la informació pugui limitar-se si amb ell es perjudica la investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries. Això podria justificar denegar l'accés a l'expedient estant encara inconclusa la investigació, si es justificués que la seva divulgació podria comprometre el seu resultat i el seu bon fi (per exemple, alertant l'infractor que està sent investigat, afavorint que es destrueixin proves dels fets investigats o, fins i tot, que la persona investigada pugui fugir). No sembla que sigui el cas, ja que l'actuació de la ITB no es va iniciar d'ofici i de forma secreta, sinó a instàncies de la denúncia de la reclamant comunicada a l'empresa denunciada, i en qualsevol cas, l'accés es demana una vegada finalitzada la investigació, per la qual cosa no podria derivar-se'n perjudici o alteració del seu resultat.

El caràcter reservat de la informació obtinguda en la investigació de denúncies de l'ordre social per part de la Inspecció de Treball, que podria actuar com a límit a l'accés si fos establert per una llei (article 21.2 LTAIPBG) no es regula de forma expressa en la LOSITS, si bé es podria derivar del deure de sigil imposat al personal de la Inspecció respecte de l'origen de la queixa - la identitat de la persona denunciant- i de les dades, informes o antecedents a què haguessin tingut accés en l'acompliment de la seva funció, de conformitat amb l'article 10 LOSITS. Però, d'una banda, no té sentit aquí protegir la identitat del denunciant, que és la mateixa persona reclamant, i de l'altra, el deure de sigil dels funcionaris de la ITB no es pot oposar, sense més justificació ni ponderació i de forma absoluta, al dret d'accés, sinó que es podrà aplicar, si escau, en la mesura en què sigui una mesura restrictiva proporcionada a l'objecte i a la finalitat de protecció perseguida per aquest límit, que és evitar la divulgació externa d'informació obtinguda en una investigació quan es perjudiqui, i així es justifiqui, al propi resultat de la investigació del cas, a l'eficàcia de les investigacions futures, o als drets de tercers. A la investigació objecte de reclamació ja no se la pot danyar, ja que està conclusa i tancada. Quant a l'eficàcia inspectora, res no al·lega la ITB en aquest sentit que justifiqui que donar accés a l'expedient, en aquest cas concret, perjudicaria futures investigacions.

Pel que fa al deure de sigil, s'ha de tenir en compte que no té un caràcter absolut; el mateix precepte que el regula (l'article 10 LOSITS) preveu casos de col·laboració amb altres administracions o amb els tribunals, i, en tot cas, la seva previsió no pot actuar com a base legal per excloure tota la informació de la Inspecció de Treball de l'abast del dret d'accés, sinó que la seva aplicació com a límit a l'accés ha de resultar de la ponderació, motivació i justificació del dany que deriva en particular de l'accés, atenent les circumstàncies del cas. Novament, resulta esclaridora la Sentència del Tribunal Suprem número 1565/2020, que va desestimar el recurs de cassació número 4614/2019, interposat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que afirmava que les previsions de la Llei del Mercat de Valors sobre el secret professional i el caràcter confidencial de la informació obtinguda per aquesta Comissió justificaven la desestimació del dret d'accés. La STS 1565/2020 determina sobre això, en el seu fonament jurídic tercer, el següent: *“La CNMV sostiene en su recurso que la información solicitada es confidencial por estar protegida de forma genérica por el secreto profesional, pero sin razonar de forma suficiente en qué medida las resoluciones interesadas, una vez excluidos los datos confidenciales, debían permanecer con este carácter, siendo insuficiente por lo ya dicho la existencia de un régimen específico contemplado en la LMV. La Ley permite la posibilidad de calificar cierta información o datos como confidenciales y establecer ciertos límites a la información solicitada, pero lo que no es aceptable es afirmar que toda información relacionada con la materia, debe ser excluida del ámbito de la Ley 19/2013, ni afirmar de forma genérica que la revelación de datos económicos de las empresas puede condicionar directamente la posición en el mercado frente a sus competidores. La circunstancia de la*

valoración del Banco Popular por el FROB en un euro que pone de manifiesto la imposibilidad de causar un perjuicio económico a dicha entidad, sin que tampoco se acredite por la CNMV en qué manera se puede perjudicar la buena marcha de las tareas de inspección y supervisión que le corresponden al supervisor pues nada se concreta en este extremo.”

De l'exposat se'n desprèn que el secret professional no es pot oposar de forma universal ni absoluta al dret d'accés, ni pot justificar l'exclusió de tota la informació de la ITB, sinó que, com qualsevol altre límit, s'haurà d'aplicar amb proporcionalitat i atenent a la finalitat i l'objecte de protecció, de manera que només en la mesura que resulti justificat i adequat a les circumstàncies del cas i als drets que conflueixin, podrà legitimar que es restringeixi un dret d'accés que el legislador projecta sobre tota la informació pública en poder dels subjectes obligats per l'LTAIPBG, i la ITB n'és un d'ells.

No havent-se justificat per la ITB un perjudici concret en la seva activitat inspectora derivat de l'accés a la informació que es reclama, ni havent-se tampoc invocat que apareguin en la informació declaracions de terceres persones que hagin testificat sota l'expectativa de confidencialitat i que puguin veure's perjudicades a la seva feina o patir represàlies si es coneix el seu testimoni per la reclamant, el dret d'accés de la reclamant s'haurà de ponderar amb el dret a la protecció de dades personals de tercers que apareguin en la documentació aportada per altres, considerant que la persona reclamant ha especificat que l'accés serveix al dret de defensa i a la finalitat de comprovar que no existeix un error material en l'apreciació dels fets o en l'aplicació del dret, que hagi portat a la decisió de no iniciar acta d'infracció contra l'empresa que ella havia denunciat per discriminació salarial.

5. Sobre la protecció de dades personals

En primer lloc, cal assenyalar que les dades personals de categoria sensible, com la salut, origen racial, afiliació sindical o qualsevol altra de les protegides per l'article 23 LTAIPBG, queden excloses *ex lege* del dret d'accés si la persona que les sol·licita no aporta el consentiment exprés i escrit dels afectats. En la documentació remesa per la ITB no sembla que s'inclouin dades d'aquest tipus, però per si fos incompleta, escau insistir en què si en la documentació hi hagués aquest tipus d'informació referida a una persona física identificada o identificable diferent de la mateixa persona reclamant, s'haurà d'excloure de forma automàtica i sense més ponderació.

Per contra, les dades merament identificatives del personal públic (nom i lloc o càrrec) que apareguin en la documentació continguda a l'expedient queden sotmeses al règim general d'accés establert a l'article 24.1 LTAIPBG.

Quant a la documentació aportada per la mateixa persona reclamant, quedaria sotmesa al règim d'accés a dades pròpies i res no es podria objectar al seu accés. Serien, igualment,

dades pròpies de la persona reclamant les què terceres persones hagin aportat directament i exclusivament referides a ella, i a aquestes dades també tindria, en principi, dret d'accés, d'acord amb l'article 24.3 LTAIPBG en relació amb l'article 15 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques respecte al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, d'ara endavant RGPD), si bé podria limitar-se si mereixessin millor protecció els drets d'altres persones físiques, o resultés una mesura proporcional i necessària per a la protecció de la investigació i l'enjudiciament de delictes, de conformitat amb l'article 23 RGPD.

Finalment, de les manifestacions realitzades en aquest procediment, s'ha d'entendre consentit l'accés a la informació que consti a l'expedient reclamat de la persona que en aquest procediment actua com a representant legal de la persona reclamant, i en la mesura que efectivament ho estigui, s'estima l'accés a ella, sense necessitat d'entrar en la consideració de com de pertinents són en relació amb l'objecte de la reclamació (l'expedient de l'Ordre de Servei 8/0003974/19) ni de com de necessàries i rellevants són per a la finalitat de comprovar l'adequació de la decisió de la ITB de finalitzar sense aixecar acta d'infracció a l'empresa pels fets denunciats.

Quant a les dades personals de terceres persones físiques, aplica el règim de ponderació casuística establert a l'article 24.2 LTAIPBG, la qual cosa implica que s'haurà de ponderar el seu accés atenent a la seva finalitat, que no és altra que la de conèixer els motius pels quals es va arxivar la seva denúncia per discriminació salarial, la qual cosa conduirà, en aplicació del principi de minimització de la cessió de dades personals, a considerar adequada i proporcional la cessió si la informació personal és rellevant per a aquesta finalitat, o a protegir-la per sobre del dret d'accés si resulta excessiva o no adequada per a l'esmentada finalitat.

S'ha d'assenyalar, d'entrada, que segons consta en els antecedents, la persona reclamant va sol·licitar, inicialment, l'accés a contractes i nòmines del personal d'una determinada unitat de treball a la què ella mateixa pertany, de forma dissociada amb la seva identitat, el què, en aquest cas, resultaria una mesura ineficaç per protegir la identitat de la persona ja que es tracta d'una unitat de només sis persones, a les què la reclamant coneix prou bé i, per la informació de context podien ser perfectament identificables. Però durant la tramitació d'aquest procediment, s'ha produït la renúncia a aquesta informació, que la reclamant diu conèixer ja, de manera que quedaran fora del procediment i d'aquesta resolució la reclamació de les nòmines i contractes dels companys de feina de la reclamant.

La GAIP ha sol·licitat poder examinar la documentació objecte de reclamació per resoldre millor, i la ITB li ha remès, en compliment amb el seu deure de col·laboració en el desenvolupament del procediment i sota el deure de reserva d'aquesta Comissió, i amb

aquesta mateixa reserva s'ha remès a l'APDCAT perquè emeti el seu informe amb coneixement de causa. S'ha de fer notar, de nou, que aquesta resolució s'emet en relació amb el què és pròpiament l'expedient reclamat, és a dir, les actuacions d'investigació derivades de la denúncia de la persona reclamant (no del seu representant en nom propi) per discriminació salarial, sense que pugui abastar altra documentació o comunicacions alienes a l'expedient relatiu a aquesta Ordre de Servei 8/0003974/19.

En la documentació remesa per la ITB es pot comprovar que a l'expedient hi ha captures de pantalla de comunicacions per whatsapp de la mateixa reclamant amb l'encarregada, o amb tercers sobre canvis de torn, l'accés a les quals no es pot objectar, per ser informació pròpia, aportada per la reclamant. El mateix es pot dir de la informació sobre les seves baixes mèdiques i de les comunicacions de la reclamant amb l'empresa.

Existeix una altra informació elaborada o relativa al representant de la reclamant en aquest procediment, actuant a aquell expedient en nom propi, com a treballador de la mateixa empresa i unitat de producció que la reclamant, l'accés a la qual tampoc mereix cap objecció, ja que ha estat aportada i consentida per ell mateix. El mateix es pot dir pel que fa a les comunicacions entre el representant de la persona reclamant i l'empresa.

No consta a la documentació remesa per l'ITB que hi hagi a l'expedient declaracions d'altres companys de feina, ni consta tampoc que hagin estat identificades terceres persones afectades davant d'aquesta Comissió, ni que se'ls hagi donat trasllat de la sol·licitud, del què se n'ha de deduir que no existeixen testificals diferents a la del representant de la reclamant i, per tant, no és necessari entrar en la valoració del seu eventual accés.

Quant a la informació que pugui constar a l'expedient referida als companys de feina de la reclamant, s'haurà de ponderar l'accés atenent la finalitat al·legada, i aplicant el principi de minimització de dades personals. En aquest sentit, conèixer si cobren o no el plus de treball per torns demanat i denegat a la persona reclamant, o els torns horaris que realitzen, és informació personal rellevant per a la finalitat de l'accés: la comprovació de l'adequació de fet i de dret de la resolució que determina la no-existència de la discriminació salarial denunciada per la reclamant. Per això, en els termes precisos i limitats, necessaris i adequats a aquesta finalitat de comprovació – és a dir, descartant, per excessiu, l'accés a les seves nòmines o contractes, d'altra banda renunciat durant el procediment, però permetent l'accés a la informació aportada per l'empresa que s'hi referís – resultaria adequat permetre l'accés a aquestes dades personals de tercers, si consten a l'expedient. Qualsevol altra informació de terceres persones que resulti excessiva o irrellevant per a l'esmentada finalitat (dades de contacte, DNI, altres circumstàncies personals) ha de ser exclosa de l'accés, per no resultar justificat i proporcionat el seu sacrifici en termes de comprovar que no s'ha produït un error de fet ni de dret en la resolució dels inspectors que conclou la inexistència de la discriminació salarial denunciada.

En els termes exposats, resulta procedent estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a l'expedient relatiu a l'Ordre de Servei 8/0003974/19, prèvia eliminació de les dades personals de terceres persones que no siguin rellevants o adequades a la finalitat de l'accés, que es concreta en la comprovació de què no s'ha produït un error sobre els fets valorats pels inspectors en el qual es fonamenti la decisió de no aixecar acta d'infracció contra l'empresa per discriminació salarial de la reclamant.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a l'expedient relatiu a l'Ordre de Servei 8/0003974/19, prèvia eliminació de les dades personals de terceres persones que hi apareguin, en els termes indicats en el fonament jurídic 4.
2. Requerir a la Inspecció de Treball de Barcelona que lliuri la informació indicada en l'apartat 1 a la persona reclamant en el termini de 10 dies des de la notificació de la present resolució i que tot seguit n'informi a la GAIP.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 350/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant dies festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa en consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment de la Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.